

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ш. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не повертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 5-00 зод.
Півроку 18-00 „
Рік 30-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
Фр. Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх інших краях по
7-50 зод.

Телеф. Редакції 229-41.
Друкарні: 229-36.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Бої на вулицях Мадриду.

ТОЛЕДО, 9. 11. ПАТ. Війська ген. Варелі здобули мости Толедо і Сеговії, тепер панують над обома берегами ріки Манзанаресу. Вони зломили опір і просуваються у глибину міста. На сильно укріплених передмістях йдуть бої. Нац. війська заняли шпиталь та дільницю Езе-ріас. Перед сфорсуванням ріки Манзанаресу ко-лонна нац. військ, що наступала від північного заходу, здобула у завзятих наступках на багнет-ти подвійну, місцями й потрійну лінію, окопів. На відтинку Каза дель Кампо 1.200 шв. стардистів перейшло до нац. військ, які взяли 2.000 червоних у полон. Нац. війська здобули шпиталь Карабангель, що його червоні замі-нили на твердиню, але перед двома днями по-кинули, нац. війська взяли 150 браців і найшли 150 убитих і чимало ранених.

Ген. Франко визнає населення через усі ра-діостанції піддатися; цивільному населенню ні-чого не грозить, лише винуватиків покарають. ТОЛЕДО, 9. 11. Акас. 4 нац. козлові атаку-вали вчора на широкому відтинку від Каза дель Кампо до мосту на шляху до Толедо. Цей мст, як і другий — на шляху до Сеговії — підміноза-ні; тому нац. піхота і танки переправилися че-рез ріку між обома мостами. Артилерія обстрі-лює долину коло толедської брами, що горять. Пожежа шаліє також у дільниці відь біля ми-стської академії.

На право від толедського мосту червоні борються з потрійних бетонних укріплень, через якіми простягаються широкі на 40 мет-рів дотвни перешкоди; це поважно утруднює нац. наступ. На північному заході, в універси-тетській дільниці, де нац. військам булоб най-легше дістатися до центру, червоні переводять ріл протинаступів.

Нац. сили складаються з 3 до 4 дивізій. Чер-воні майже зовсім не мають артилерії.

ЛІССАБОНА, 9. 11. Райтер повідомляє з Та-кавери, що дезіонери і мавританські відділи увійшли до міста з північного заходу та заняли університет і міський шпиталь. У боях нац. вій-ська уживали багато танків.

Нац. війська перейшли ріку не по мостах, лише між мостами в Толедо і Сеговії та заняли дільницю Езе-ріас. Вони просуваються вперед поводи, щоб не попасти у засідку.

ЛОНДОН, 9. 11. Акас. У французькій ам-басаді буцнито заявили, що „довкруги Мадриду йдуть бої, але в самому місті нац. військ ще не-має. Життя в місті нормальне, трамваї курсують.

ВАЖКЕ ПОЛОЖЕННЯ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ.

МАДРИД, 9. 11. Акас. Вчора ввечері ще не знати було, кілька осіб агинуло від детунських і артилерійських стрілен; в центрі агинуло 10 цивільних, ранено коло 120. Найбільше потер-піли периферії міста. До амбулансу на площі Маер принесли 68 важко ранених, інших від-везли до департаментального шпиталю. Понад 12.000 утікачів з передмість примістили в опу-щених домах. Вулиці темні — освітають їх лише пожежі та вибухи стрілен. Вчора попо-лудні перейшло через місто 2.000 чужинських добровольців.

ЖІНОЧИЙ КУРІНЬ.

ЛІССАБОНА, 9. 11. Райтер. В боях за Каза дель Кампо по боці червоних боровся жіночий курінь, що потерпів чималі втрати.

ЛОНДОН, 9. 11. ПАТ. Вчора пізнім вче-ром повстанці завзято боролися, здобуваючи кожний шматок землі в парку Каза дель Кам-по. Між червоними міліціонерами відзначився курінь жінок, про яких англійські кореспонден-ти пишуть, що „вони боролися як чорти“. Вночі нац. війська сфорсували ріку Манзанарес, а рі-внотчасно вдерлися до міста з південного заходу і по важких боях заняли міський шпиталь та університет.

ПЕРЕХОДЯТЬ НА СТОРОНУ НАЦ. ВІЙСЬК.

СЕВІЛЛЯ, 9. 11. ПАТ. Вчора на сторону пов-станців перейшло у Мадриді 200 воїків та ци-вільних осіб.

КОМУНІКАТ НАЦ. КОМАНДУВАННЯ.

САЛЯМАНКА, 9. 11. ПАТ. На відтинку Те-руелю нац. війська відбили наступ червоних, здобуваючи чимало воєнного матеріалу; на відтинку Сорії заняли м. Кастехон де Енарес; на відтинку Сантандеру відбили наступ під м. Еспінеза; на відтинку Ескуріялю заняли Наваль-монтілью; на південному відтинку нац. війська наступують, не стрічаючи спротиву.

ПІДМОГА З ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 9. 11. ПАТ. З Марселя відчалив ко-рабель „Віль де Мадриді“, що везе до Валенсії 200 добровольців, одяг і харчі для червоних.

СТАНОВИЩЕ ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 9. 11. Акас. Японія покищо не думає визнавати нац. уряду; цю справу вирішить уряд, беручи під увагу загальну європейську си-туацію.

Мусоліні хоче порозуміння з Англією.

„Наші інтереси на Середземному Морі не суперечать, лише доповнюються“.

ЛОНДОН, 9. 11. ПАТ. Мусоліні дав пред-ставникові „Дейлі Мейлю“ інтервю, що стано-вить подекуди відповідь на недавню промову мін. Ідена. На його думку поправа англо-іта-льських взаємин повинна піти шляхом „джен-тльменського зобов'язання, не пакту. Інтереси обох великодержав на Середземному Морі не відраються, а навпаки, доповнюються, тому

люди повинні дійти до двобічного порозуміння, яке забезпечилоб інтереси обох країв, а не за-непокоилоб інших середземноморських держав.

Про еспанські справи Мусоліні у своїй про-мові не згадав, шавуючи засаду неінтересності. З ген. Франком він не заключував ніякого дого-вору, що віддавав би Італії Майорку.

Японсько-китайські переговори на мертвій точці.

ТОКІО, 9. 11. ПАТ. Представник япон. міні-стерства експорт. справ заявив, що у японсько-китайських переговорах не слідно ніякого по-ступу. Японія не думає зрезигнувати з ніякого зі своїх домагань.

МОНГОЛИ НАПАЛИ НА ПІВНІЧНИЙ КИТАЙ БЕЗ ПОРОЗУМІННЯ З ЯПОНІЄЮ?

НАНКІН, 9. 11. ПАТ. Японські офіційні кола буцнито заявили, що монгольські партизани на-пали на провінцію Суйюан на власну руку, тому їхня акція не повинна ускладнювати китайсько-японських переговорів.

Знаючи добре, що ошадність дає неза-лежність одиницям, а добробут цілому народові, складаємо свої гроші в бан-ках, але найкраще зложимо їх в найстар-шому українському Кооперативному Банку

„ДНІСТЕР“

Львів, вул. РУСЬКА 20.

17. листопада - селя театру Різнородностей год. 7.15 веч.

ТАНОК МУЗИКА СПІВ

Л. Федан Дроговищанка — Г. Голубовська Баз-тарович — Д. Кравців — О. Захлинська — К. Барвінська — Р. Ярославич.

Чи дійсно лиш санітарна комісія?

Львів, 9. листопада 1936.

„Українські Вісти“ повідомляють, що вже друга з черги друкарня, в якій вони друкувались, закрита на внесок санітарної комісії. Не маємо ніяких доказів ані внутрішньої 100 відсоткової певності, що річ йде тут про одну з форм адмі-ністраційної репресії проти даного пресового органу. Однак істинючі у Польщі, зокрема у са-мій Варшаві, численні подібні прецеденси (яких факту ніхто чейже не заперечить) дають право припускати, що може й у даному випадку річ йде про репресію проти „Українських Вістей“. І ко-либ це дійсно була правда, то ми мусілиб рішуче проти такої поведінки влади застеретись.

Ми мусілиб це зробити передовсім з засад-ничих причин, в обороні свободи друкованого слова, з яким не можна і не вільно боротися са-нітарними розпорядками. Історія пресової полі-тики у Польщі надто відома, щоб ширше про неї на цьому місці розписуватись. Відома розмірно недавня історія пресових декретів та й властиво по нинішній день остаточно ще не поладнана справа пресового закону та закону про журна-лістичний стан. Справедливість каже признати, що і за попереднього і цього уряду пресова цен-зура стала багато лекшою та що автор статті на актуальну внутрішньо-політичну чи суспільну тему не мусить вже вічно журитись, щоб — бо-рони Боже — яким словом, якою думкою не вра-зати перечуленої влади, для якої ще несповна два роки тому ціла маса часописних тем і проблем просто не існувала. А проте ми ще далеко від такої атмосфери і таких відносин, серед яких просто булоб неможливо подумати, що чинни-ком пресової політики може бути санітарна ко-місія, чи яканебудь інша формальна притока для знищення немилугого собі часопису.

Однак крім засадничої і найважливішої причи-ни — свободи преси, — яка каже нам забрати в цій справі голос, — існують ще мотиви, зв'язані безпосередньо з „Українськими Вістями“. Що це таке ФНЕ та його орган „Українські Вісти“ і хто це такий редактор того щоденника та „про-відник українського народу“ в одній особі, про це була вже у нас нераз і не двічі мова. Ми боро-лися і будемо боротись проти ФНЕ і „У. Віс-тей“, але ми рішучі противники якихнебудь адмі-ністраційних чи цензурних репресій проти того свого українського політичного противника. Ми не легковажимо ФНЕ і його періодиків: вони мо-жуть дійсно страшенно пошкодити творчій кон-солідації всіх українських конструктивних сил та можуть ослабити українську силу через те, що чимало самих собою партійних одиниць можуть дезорієнтувати та на якийсь час сепарізувати, як актив нації. ФНЕ дискредитує націоналістич-ну ідею, ФНЕ обнижує політичний рівень наших

Присилайте передплату!

Нині у вівторок у Великім Театрі

музична комедія

КАВАРЕНЬКА

з музикою Бенацького.

ЗОРЯ ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ
О. ЛЕВИЦЬКА і Ска
у Львові, вул. Кордецького 51.
Тел. 260-04. ПКО 503.881.
поручає власні вироби найкращої якості:
ПАСТУ до взуття „Елегант“ терп. і воск. у всіх
красках
ПАСТУ до взуття „Елегант“ люкс, в тубах у всіх
красках
ПАСТУ до підлоги „Французька маса“ (фротеру-
ючу і фарбуючу)
ВІСК до підлоги — СИНКУ до білизни помазку і
коронку — ШВАРЦ до чобіт — ВАСЕЛІНУ до
шкір — ВІСК шевський — СМОЛУ шевську чорну
і білу — МУХОЛАПКИ. 2732 93-2

мас. Але це наша внутрішня, українська справа і ніхто посторонній до неї не сміє мішатись!

Дозволяємо собі настирливо перестерегти польські чинники, щоб не творили навіть найменших познач мартирології ФНЄ і його пресових видань. Саме вчора вчором слухали ми двогодинної промови Гітлера з Мінхену, з нагоди роковин першого гітлерівського „пучу“ у 1923. році; казав ліннішній німецький канцлер, оправдуючи свій тодішній невдалий виступ і тодішні жертви крові, що люди, які хотять коміть головою перевертати державний лад, — мусять мати за собою німб героїстичності. Пробі, — хай тільки польська влада не робить героями людей з „Українських Вістей“, бо та революція, яку їх редактор хоче робити в українському громадянстві, справді українському народові не страшна! Недавно читали ми в „У. Вістях“ заяву „провідника“, що він не знизить себе до того, щоб на 1-го листопада сидіти у св. Юрі поруч з іншими представниками українського організованого громадянства і піде туди хіба тільки тоді, коли сам один буде представляти український нарід. Чи не досить, щоб п. А. Палій сам себе рекламував героєм — без активної у цьому підтримки з боку польської влади? Навіщо реститувати його

повагу саме репресіями, саме німбом мучеництва? Навіщо стосувати до „У. Вістей“ засаду, що репресії робиться проти людей (організацій) сильних і небезпечних, — коли тут нема мови про силу ані про безпеку?!

Ми, українці не маємо адміністративного апарату, — а проте, колиб мали змогу механічно припинити появу видань ФНЄ, які проти нас таки мабуть більше виступають, ніж проти поляків, то — рішуче цього не зробили би. Бо механічна репресія ніколи не веде до цілі. І не тільки з принципу „слізливості“ демократизму чи лібералізму, але і з оглядів доцільності — ми рішучі — противники всяких механічних репресій. Коли ФНЄ зродилось завдяки пригожій політичній кон'юктурі, то перестане існувати, коли та кон'юктура зміниться, коли зміняться невідрадіні сучасні умовини української дійсності. Це те саме, що боротьба з національним чи соціальним радикалізмом, який входить у конфлікти з законом: навіть кара за конкретний проступок проти закону не вичерпує справи і не веде до цілі, коли залишається надалі підложжя, на якому зродився даний виступ. За конкретні провини, колідуючі з пресовим законом, можна часопис конфіскувати, можна редакторів карати судовою дорогою. Коли річ іде про політичний напрямок часопису, про сферу ідей, то й цензура та суд справи не поладнає.

Тим більше не поладнає її санітарна комісія. І на саме підозріння, що „Українські Вісти“ стрінулись з репресією за посередництвом санітарної комісії, що закрила дві друкарні, — всі українці, без огляду на політичні переконання, мусять виступити в обороні „Українських Вістей“. І всі ми були б дуже раді почути, що справді йшло тут тільки про санітарний розпорядок, опертий на слушних і безспірних мериторичних підставах, та що це розпорядок, який втратить у найближчих днях свою силу та зможе знову „У. Вістям“ друкуватись там, де їм до вподоби.

Важкі часи для льондонської Сіті.

В боротьбі, яку під що пору веде інтернаціональна плотократія з льондонської Сіті — в союзі з інтернаціональним комунізмом під проводом Москви — за надаладу в державах Європи, грозить їй новий удар в Іспанії у хвилині, коли еспанські національні війська здобудуть Мадрид. „Файненшел Ньюз“ пише, що „банківські кола дуже затривожені подіями в Іспанії, бо... сума несплачених кредитів немаловажна“.

Від 1931. р. діставав революційний режим в Іспанії великі кредити зі закордону, а від часу створення людського фронту (підчас кризи Союзу Народів внаслідок абісінської справи) ті кредити ще сильно збільшилися. Тепер виринає питання, чи генерал Франко схоче перебрати якінебудь

зобов'язання за ті позички в імені національної влади, тимбільше, що поважна частина тих позичок не мала торговельного характеру, але чисто політичний. Позички були призначені для інтернаціоналістичної лівіці в Іспанії. Крім цього вістки, що лівий уряд Лярго Кавалера вивіз золоті засоби еспанського Народного Банку за кордон (одні кажуть, що до Москви, другі, що до Парижа) ще збільшили страх інтернаціональних фінансистів. Якщо національні війська займуть Мадрид, ледви чи зможе ген. Франко дістати назад те золото зза кордону, отже матиме добрий викрут, щоб закордонних позичок не сплачувати. А Лярго Кавалеро і с-ка також не будуть на вигнанні почуватися до обов'язку скла-

Вже вийшла у Бібліотеці „Діла“ перша частина повісті
ВАСИЛЬ МАСЮТИНА
„ДВА З ОДНОГО“
Наш відомий мазур, що перебуває в Іспанії, виступає цим твором як довірливий оповідач та як захисник людської душі. — Сюжет масютинівський, перший цього роду в українській літературі. Велике напівно велике зацікавлення серед читачів.
Ціна 250 пол., з пересилкою 3 пол.
Друга частина повісті вийде за тижня.

дати рахунки зі закордонних позичок. Еспанська ще одна „практична“ і мабуть найважливіша причина, чому льондонська Сіті так боїться спроби Москви допомогти червоному.

Кружляють поголоски, що колиб Німеччина згодилася на девальвацію марки, то уряд Британії згодився б дати Німеччині позичку в 10 мільйонів штерлінгів у формі кредиту на сирівців в часі переведення девальвації.

Льондонська Сіті виступає проти такої подальшої абсурдності. Притому міжнародні фінансисти всіма силами зброїться, коли в Німеччині була ще в союзі з СССР. Тоді ж німеччина була ще в союзі з СССР. Тоді ж німеччина була ще в союзі з СССР. Тоді ж німеччина була ще в союзі з СССР.

Нині мабуть всім ясно, що від погодження питання сирівців залежить питання війни і мирної позиції (не більшу, як дана позичка Сіті Совітів), і то на сирівці, щоб допомогти їм в боротьбі з великим недостатком та в той спосіб збудувати Німеччину для економічного замирення, то капіталісти підносять крик про „фінансування отруйних газів“. Не про мир іде, але про диктат міжнародного капіталу на економічному житті держав цілого світу і самі на перегонах сиплють новими претензіями для тої самої Німеччини, якби тільки міжнародний уряд погодився на диктат міжнародної фінансери та залишив політику економічного націоналізму.

Ще не знати, чи дійде до заключення такої позички чи ні. Офіційно ще про неї ніхто не говорив. Але цікаве, що в останніх числах міжнародні позички виховуються з рук міжнародних фінансистів із льондонської Сіті, а вони вже заздалегідь атакують уряд, хоч і в великій надії, що уряд перед ними уступить. Скаже льондонська Сіті вже розколюється на дві табори і цим ще гірше слабнуть її позиції.
Р. М.—кн.

К. ТИМКОВСЬКИЙ.

Свояк на прошеному обіді.

Петя Красильников був на богослуженні в церкві, опісля вступив до свого тітчного дядька Миколи Мироновича Зорова, щоб скласти йому побажання з нагоди іменин. Звідти вернувшись додому, аів обід і від того часу сидить при вікні, дивлячись крізь подвійну шибку на світ. Починає сутеніти. Він сидить і роздумує.

Красильников — ще молодий чоловік і скінчивши кілька класів, вступив на службу до контори фабриканта Зорова, який дав йому місце з ласки як „далекому своякові“. Плата його невелика, мешкає він у кертинній дірі, де платить за кімнату разом з харчем, вертається із служби в 7-й год. веч., пє чай, брешкає на гітері і лягає спати. А коли приїде свято, дур голови чіпається: нема ні до кого піти, ні в хаті щонебудь робити.

І так 6-го грудня, коли прийшов сірий вечір, Красильников сів при вікні і задумався. У кімнаті потемніло, але жаль було (з ощадності) світити лампу. Добре було б піти до кого з товаришів але всі вони люблять пити горілку, а він не зміг дотримати їм товариства. Сміялись з нього, як з молодкососа. Зорови були єдині його свояки, але він не уважався до них заходити, хіба офіційно у великі свята. Микола Миронович дивився на свого своячка згори. Петя розумів, як далеко йому до багатого фабриканта, але і со-

ко поводитись з ним так, якби його і знати не хотів.

— Щоб бодай руку мені подав коли, як своякові — роздумував Красильников, дихаючи на шибку і протираючи її долонею — а то кивне головою і не гляне навіть. Ох! Або Варвара Василівна... зараз видко, що його жінка. Пропливе як пава і навіть словом не обміняється. А доньки: Марія Миколаївна та Катерина Миколаївна — зовсім як княгині! Крутяться довкола них багаті паничі, бо злюхали добре віно.

Розжалобився Красильников на світ, узяв гітару і затягнув: „Дош упав на дворі і на серцю так сумно...“

І думає далі:

— І як весело мусить там бути у тих Зорових! Гостей сила-силенна. Дівчата, закуски, кенделябри. А обід? висадяться певно з таким, що й морозиво приладять. Але бідака не запросять до себе на такий обід...

Нараз за дверима він почував якийсь голос.

— Чи є дома?

— Є... а де має бути? Спить певно. Красильников не міг пізнати у дверях, хто це.

— Хто там?

— Це я, Гарасим.

Пізнав люка Зорових і перелякався.

— Ви до мене? Чого?

— Я за вами, Петре Макаровичу — Микола Миронович прислав.

— Микола Миронович? За мною? — і серце затовклося йому живо.

— Та до вас... — сказав чомно Гарасим — прохали вас до себе на обід.

— Так, на обід і казали прийти хутчій.

— Зараз, зараз.

Красильников світив лампу, а рука йому тремтіла.

— Дозвольте, я вже засвічу — сказав Гарасим — а ви за той час одягайтесь.

— А може ви брешете, Гарасиме?

— Змилуйтесь... та як я смів би.

— А як сказав Микола Миронович?

— Сказав: „Збійж-но швидко до Красильникова і скажи, нехай приходить до нас на обід але хутко...“

Красильников шукав у гаманці квіток, щоб дати Гарасимові за дорогу. Дав йому вказівку, як мав намір.

— Найпокірніше дякую! — сказав Гарасим здивований.

Красильников стояв посередині кімнати і ще сумнівався. А може це жарт? Заставка з-ремогла і він почав переодягатись від сорочок. Почав навіть умиватись. За той час думав про те, що дядько напевно переконався про його вариські прикмети. Ця думка підбадьорляла його і він жваво вкладав на себе тюрду сорочку гукнувши:

— Давно вже, Микола Мироновичу, прийшло це зробити! Гурра, на бій!

— Петре Макаровичу! Не дразніть своїм криком! — перебіла йому куцара по стіні.

Красильников вибів на вулицю як боже. Хотів їхати візником, але подумав, що заздалегідь найде, то швидше добіжить. На дворі вже з-під лодний вітер, а Красильников не підібрав коміра догори, щоб не помяти і не збурити комірчика від сорочки. Боявся дуже, що зніть.

Дуже втішився, коли застав ще вітер і...

Анархія чи пляновість у розбудові українського промислу.

(Докінчення).

Щоби суспільність могла тут справді бути регулятором, мусить видати з себе якийсь орган, що такий нагляд, контролю та регуляцію виконував би. Мусить це бути якась промислова рада або комітет.

Такий орган доки ще потрібний не лиш для виконання повинних громадських завдань, але й для сповнювання дуже важких обов'язків в ділянці промисловості.

Коли українське громадянство дійшло вже до свідомості, що розбудова свого рідного промислу є одною з найважливіших умов існування української нації як економічного та й політичного фактора. — то не може тої розбудови полишити сліпому припадкові. Ні! Суспільність мусить повести те діло пляново й організовано. Отже знов вириває необхідна потреба відповідного органу, що взяв би цю справу у свої руки.

Уявляємо собі, що той орган вів би свої обчислення та калькуляції оперті на статистичних даних і на тій основі давав би вказівки і поради, ініціативи пляни та організаційні нарис, як розбудовувати український промисл і котрі галузі промислу повинні прийти на чергу. Українські промисловці мали би джерело фактових та достовірних інформацій, а це охоплювало б їх від творення непотрібних та нежиттєдатних підприємств.

Одним з дуже важких завдань тої ради було би запобігати, щоби в ділянці молоденького українського промислу не запанувала анархія і не робила грізних спустошень нездорова конкуренція. Українське промислове підприємство, створене без апробати „Промислової Ради“, не мало би вступу на зорганізований український ринок збуту (кооперативи).

Згадана „Промислова Рада“ мала би право контролю не тільки над промисловими підприємствами, але також над торговельними. Коли наш рідний промисл є нашою національною кончецією, то не повинна суспільність байдуже ставитися до того, що навіть наші кооперативні крамничі торгують далі чужинськими виробами, хоч є українські аналогічні вироби. Саме через це дотичні промислові підприємства не всилі як слід станути на ноги, бо не можуть добитися належної підтримки від нашого кооперативного ринку.

Цей останній факт просто трагічний для справи розбудови українського промислу, а в дальшу чергу для цілої нашої господарської політики. Не можемо ніяк зрозуміти, якими мо-

тивами руководяться деякі повітові (чи окружні) союзи кооператив, що кооперативним крамницям свого терену доставляють чужинські вироби, а не українські. Може схотять керманічі дотичних союзів (покищо не подямо називати) оправдуватися дешевими цінами чужинських виробів; в такім разі згори мусимо замітити, що той аргумент не витримає критики. Навіть якби припустити, що якийсь український виріб є трошки дорожчий від чужого, то ту дрібну надлишку ціни радо заплатить кожний український консумент, коли йому вияснити, що в цей спосіб будуюмо український промисл, даємо зарібок своїм людям, які у чужих надаремно зарібку шукали би, кладемо підвалини під наше краще майбутнє і т. д. Найкращий доказ, що побіч тих союзів, які українські вироби бойкують, є союзи (і тих на щастя більше), які ті самі бувають „за дорогі“ вироби зі знаменитим успіхом в усіх своїх крамницях продають і то навіть в околицях краю, де населення ноторично менше заможне. Отже поведінка тих перших союзів нижчими громадянськими мотивами не дається виправдати, залишаються хіба мотиви особисті.

„Примір заохочує“, каже пословиця розумного і практичного старшого народу. Коли хочемо заохотити наших людей, щоби бралися до промислу, мусимо подбати за те, щоби наші перші піонерські промислові квітнули так розрослися і розцвіли, щоб були приманкою для інших, а не страхопудом. Колиж ми у шляхотній зависти (мовляв: не маю я, то й ти не будеш мати), станемо нашим промисловцям кидати колоди під ноги, щоби надто не „розпаніли“, то це буде злимий туш на голови ентузіастів промислу, буде відстрашування, а не заохота. Щоби хтось не зрозумів хибно сказаного, треба вияснити, що не до мажування та безініціативного творення таких самих промислових квіток (напр. Фортуна Нова у Львові і Ополяжа в Бережанах), мають заохочувати добрі успіхи існуючих, — ні, бо це щойно довело до хаосу дикого суперництва та до занепаду. Гарний розвиток старших українських промислових квіток має заохотити до ініціативи, винахідливости та підприємчивости на тім широчезім промисловім полі, де досі українських підприємств нема. Наш молодий піонерський промисл проявив себе досі ледви в кількох галузях виробництва, отже дуже багато ще місця для оригінальної ініціативи, а українська суспільність повинна дати свою широкую піддержку тим власне проми-

Радіоприймачі ФІЛПСА

на догідні сплати

для української клієнтелі

лише в українській фірмі

Е - К О

Львів, вул. Сикстуська 29.

словцям, які український промисл поширюють на досі не заторкнені галузі, бо в тім міститься поширення та скріплення українського стану волюнтаризму.

Коли державні народи беруться творити свій національний промисл, то для підтримання тих своїх зусиль мають державну машину, яка диспонує і грошовими засобами і правовими нормами і доцільною політикою мита, тарифу, банкових засобів і т. п. Не маючи того всього, недержавна нація мусить тимчасовий натиск класти на моральні засоби, бо це її одинока зброя. Моральні засоби мусять нам заступити, а радше доповнити і недостатність капіталу і відсутність тих всіх засобів, якими може диспонувати тільки державна влада. Тому наші моральні засоби мусять бути дуже широко і всебічно розбудовані, мусять бути доцільною пропагандою так спопуляризовані, щоби стали властивістю та прикметою цілої нашої суспільности, мусять бути витіснені в найдальше йдучі громадянські консекевенції, щоби ніхто не посмів зліди них відомлюватися або легковажити їх і т. д. і т. д.

Над тим усім слід нам поважно застановитися, обдумати, розміркувати та й взятися за реалізацію. Довкруги нас усі наші сусіди, але теж і всі дальші культурні народи переводять свою внутрішню організацію. Політичні та суспільні гасла бувають такі, чи такі, та це питання іншої категорії, тут важке те, що по суті під тими чи іншими гаслами реалізується, а реалізується ціпка та звязка організація нації. Мета іншої статті виказати кончецію організації української нації, в ділянці промислово-торговельній.

Володимир Темницький.

Інвалідами Української Армії опікується УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. — Не забувайте писати туди і свою ленту, бо без помічі українського загалу праці Товариства не може видолити 2.000 інвалідів.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

В Абіссинії почали італійці видавати багато ілюстрований часопис в італійській, амгарійській та арабській мові під наголовком „Коррієре дель Імперіо“. Він заступає дотепершній „Джорнале ді Адіс Абеба“. Також „Джорнале ді Асмара“ перейменували на „Коррієре дель Еритрея“, а „Коррієре Судет-опіко“ на „Коррієре Гарраріно“.

Італія підписала торговельні договори з Грецією та Румунією.

Англійський і французький уряди ведуть переговори у справі визнання уряду ген. Франка; вони рішили в тій справі виступати спільно.

Італійський міністер закорд. справ Чіано виїхав до Відня в товаристві австрійського посла в Римі.

У Швейцарії у виборах до законодавчої влади женецького кантону обидва листа національних партій здобула 80 мандатів, а комуністично-соціалістичний блок, який дотепер має більшість — лише 40.

Бельгійська комуністична партія вербує добровольців до еспанських червоних військ. При тій нагоді вона змушує чужинців, що нелегально перебувають у Бельгії, вступати до червоної міліції, погрожуючи їм, що відбере допомоги. Вже 57 таких „добровольців“ відіхало до Еспанії.

СССР навізав дипломатичні взаємини з баскійським урядом.

2.000 англійських безробітних зорганізували „похід голодників“ на Лондон, протестуючи проти закону, що вводить контролю маєткового стану безробітних, які дістають підмоги.

Совітський шеф генер. штабу маршал Егоров відвідає Реваль, Ригу і Ковно, релізитуєчи шефів штабів балтійських держав.

Тільки освітою, культурою і вихованням збудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітніх змагань.

танні. Варвара Василівна кивнула йому здалека головою. Красильников не мав сміливості підійти ближче. Сам господар — Микола Миронич посередній салону — сильний черевань, виглядав як кінь у будуарі.

Красильников підійшов з острахом:

— Ще раз дозволю собі побажати в такий день —

Микола Миронич звернувся до якогось багатя, з яким розмовляв і бомкнув:

— Це мій свояк... Красильников, Петро Мадарович.

— А! — видав із себе звук гість.

Господар сказав до жінки солоденьким голосом:

— Но, серденько, тепер уже можемо сідати до обіду!

„Мабуть ще на мене чекали“ — подумав гордий Красильников.

Красильникова посадили між книговодом Шиловим і головним прикажником Прокофіївим. Шилов і Прокофіїв уперше почали ставитися до нього з пошаною, як до свояка їх хлібодавця. Спочатку почував він себе ніяково, бо бачив на собі зір господаря з другого кінця стола і доньки господаря теж перешіптувались, споглядаючи з усміхом на нього. Та коли почали лити горілку, він відразу підбадьорився, а при тоаствах з вином став зовсім сміливий і веселий. Відчував, що на серці стало йому тепло і не сумнівався, що тета і тітоні сестри завсіди любили його та шанували, хоч цього не показували по собі.

Варвара Василівна дуже симпатична і шира особа. А як гарно ще виглядає на свої літа. І чужо теж добрий чоловік... А товариство яке любіве!

Звертаючись до своїх сусідів, не м'г стримався від вияву своїх почувань:

— Я сирота, сам-саміський на світі. Якби не дядько і тітка, пропав би зовсім. А вони пригорнули мене, як свояка, добрі для мене. От, хоч би ніні прислали за мною свого локая, і цей прийшов та й каже: „Без вас, казали пан, до обіду не сядемо“. Я і не старався за це, але вони самі це розуміють... пам'ятають за свою рідню.

І як почав, оповів усе, що лежало йому на серці.

— Ти чого так розбалакався, паничу? — почув за собою якийсь сильний голос.

За ним стояла Варвара Василівна. Він і не помітив, що його сусіди вже встали були від стола і прощались. Гості ще раз дякували господарям. Красильников підійшов і вклонився тітці:

— Дозвольте і мені подякувати за честь!

— Яка честь! — усміхнулася Варвара Василівна — що тобі до голови прийшло!

Пі доньки стояли поруч і хіхікали. Красильников збентежився.

Тітка кивнула на нього і відвела його на бік:

— Чому ти не сидиш скромно і тихо, тільки заводиш за стоном голосні розмови? Що тобі в голову влізло? Не вмієш у поряднім домі поводитися. Як тобі здається, чому ми тебе запросили?

— Як свого свояка — вигикав збентежений Красильников.

— Якій ти там свояк! І навіщо ти вилізав у товаристві з таким свояцтвом? Це нам не подобається. Отже скажу тобі правду. Ми покликали тебе сюди тому, що недобре, коли до обіду засідає тринадцять осіб. Ціла честь, яку ми тобі зробили то та, що ти ніні — чотиринадцятий. А це трапляється рідко!

Перекл. в. г.

Відкриття VIII-ої вистави А. Н. У. М.

8-го ц. м. відкрила Асоціація Незалежних Українських Мистців свою чергову, восьму виставу. А.Н.У.М. збільшилась новими мистецькими силами, що творять окремий гурт у Варшаві. У виставі взяли участь: із старшого покоління: О. Архипенко, Н. Білецька, М. Бутович, В. Гаврилюк, С. Гордицький, О. Гриценко, Л. Геп, М. Дольницька, І. Іванець, Д. Іванцев, П. Ковжун, Е. Козак, О. Кульчицька, О. Лятуринська, Г. Мазепа, В. Масютин, Я. Музика, М. Осипчук, Л. Перфецький, Р. Сельський, О. Соколюк, П. Холодний (син). Із молодших: В. Баран, Я. Гавран, Р. Ганкевич, Ф. Галиш, Б. Домань, Т. Кузьмович, В. Манастирський, А. Петрушевич, Б. Яцкевич, Р. Шостак.

На відкриття вистави явилось цим разом так багато гостей, що відвідувачі ледви мали змогу знайти доступ до деяких образів. На кільканадцять образів нашлись таки відразу покупці.

Вся вистава присвячена митрополитові Шептицькому, як меценатові нашого мистецтва, і цій думці дав вислів М. Голубець у такій своїй промові, якою відкрив виставу:

Достойні Гості!

Вітаємо Вас на VIII-ій з черги виставі Асоціації Незалежних Українських Мистців. В її задумі та організації присвічувала нам думка — зшанувати васлуги Митрополита-Мецената. П'єтизм, з яким український мистецький світ ставиться до Того, що допоміг йому знайти себе й виявити цілому поколінню мистців з такими іменами, як Бойчук, Сосенко та Новаківський у провіді, не тільки оповів нашу імпрезу атмосферою святоточності, але й причинився до її повноти й напруги непересічного рівня.

Участь у виставі прийняли всі, що мають і вміють щось сказати в мистецтві.

Від добре васлушеної, всім нам дорогої та

усіми широко поважаючої піонерки нашої образотворчості — п-ні Олені Кульчицької, через найбагатішого експонента українського мистецтва на світовому форумі — Олександра Архипенка, при співучасті майже всіх членів АНУМ-у, аж до молодшої, а вже так гарно розвиненої авангарди наших товаришів з Варшави.

Усі ми, згідно й однодушно, широко й невимовно, у спосіб найбільше для нас відповідний і промовистий бемо оце чолом перед великими заслугами Митрополита-Мецената. Почуття глибокої пошани та широкі вдячності для сідоглавого Князя української Церкви, однається в наших серцях з невимовною радістю, з якою в'їтаємо оце в нашому гурті молоденських adeptів українського мистецтва з Варшави.

Низка картин, з якими вони стають оце перед українським громадянством, цеж їх перші спроби, перші осяги на шляху до розв'язки безупинно назріваючих проблем образотворчості. Та повага, з якою вони до тих проблем підходять, розсудливість у доборі засобів виразу та здумчива стриманість в оперуванні формальними вальорами, свідчить про те, що психіка та ментальність тих молодих людей виключає всяку дешевизну й погоню за легкими, а якжеж нетривкими й безвартісними ефектами. Вперта та послідовна праця, якої висліді бачимо в їх експонатах, підсилена вродженою талановитістю та культурою, спасає їх перед маривом снобізму та дилетантизму, якого жертвою впало так багато наших молодих мистецьких сил.

Наші попередники від Корнила Устияновича до Петра Холодного — проломали перші леди; ми промощували намічені піонерами шляхи; ті, що йдуть по нас, мають уже всі дані на те, щоб дійти до мети — до апогею великого українського мистецтва — європейського по формі, національного по суті.

Підеумки еспанської громадянської війни.

Французькі урядові кола обчислюють, що за час громадянської війни еспанська господарка потерпіла втрату на яких 20 мільярдів песетів: за винятком галузей, необхідних для війни, ввесь есп. промисл завмер, 900 есп. кораблів

стоїть бездіяльно у пристанях, рілляники утримують ледви половину п'ї. У закордонній торгівлі втратила Еспанія коло 200 мільонів песетів.

ПРИЧИНИ І НАСЛІДКИ.

Дуже часто незначна річ може поважно заважити на житті людини. Коли щось такого заіснує, люди тоді значно здиговано кивають головами і приговорюють: „Хтож би був цього сподівався!“

Ціла справа у тому, щоб ту „незначну річ“ оцінити як слід, завчасу передбачити, які може вона принести наслідки і відповідно до цього поступити; спізнено здиговання небагато людини може.

Покажемо це на прикладі. Кожний признає, що сатра на льотерії більшої суми грошей може принести перелім у житті пересічного смертника. Цей перелім мо-

же принести така мала і незначна подія, як купно льосу. Хто бажає досягнути такого переліму, мусить завчасу все передбачити і на час подбати про льос. Кивати тільки головою і відхити, коли довідаємось, що хтось інший виграв — це без сумніву річ спланена і безцінна; тягнення вже минуло, а льосу ми не мали.

Коли хто не хоче спізнатись, а потім безцінно кивати головою, нехай памятає, що тягнення другої класи 37 Державної Льотерії починається 1-го листопада і триватиме чотири дні.

Ярослав Спольський вдарив перед судом.

В понеділок 9. ц. м. станув перед одиничним суддею окружного суду д-ром Майковським підс. Я. Спольський, (відсиджує тепер кару 4 р. і 8 м. в'язниці за ОУН), якого прокуратор притягнув до відповідальності за провини зі ст. 143. к. з. Обвинувачував прок. д-р Рудольф, боронив обор. д-р Кость Паньківський.

ЩО КАЖЕ АКТ ОБВИНУВАННЯ?

Акт обвинувачення каже, що підс. Я. Спольський зізнаючи 2. грудня 1935. р. як свідок у варшавському процесі проти Ст. Бандери і товаришів відкликав свої слідчі зізнання, бо їх вимусила поліція биттям і зливанням зимною водою, підсудний був вичерпаний фізично та психічно і тому зізнавав під диктатом поліції.

Далі підсудний зізнав, що під час його переслухання в липні 1934. р. на поліції, прийшов до кімнати, де зізнавав підсудний, начальник в'язниці Войтїх Лончинський, потягнув підсудного і вів його, щоб він встав. Колиж Спольський не зробив цього, тоді Лончинський вдарив його в лице і кілька разів у груди. В. Лончинський та поліційні агенти, які переслухували підс. Спольського, заперечили ці закиди. Така тактика — кінчить акт обвинувачення — є згідна з вказівками ОУН як поводитися у слідстві.

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНОГО.

Підс. Я. Спольський заперечив, щоб його били поліційні агенти. Підкреслив лише, що його

переслухували поліційні агенти 9 днів і ночей без перерви. Підсудний був вичерпаний до краю психічно та фізично і тому його зізнання вимушено. Піддержував тезу акту обвинувачення, що поліційні агенти зливали його зимою водою, щоб привернути підсудному притомність, та що тодішній начальник львівської в'язниці В. Лончинський вдарив підсудного кілька разів у груди і в лице.

ЗІЗНАННЯ СВИДКІВ.

Суддя переслухав 5-ох прокураторських свідків, а саме В. Лончинського, начальника в'язниці з Кракова та поліційних агентів, Тадея Шенського, Владислава Хімяка, Сотера Островського і Тадея Грінчака, які заперечували всі закиди підс. Спольського. Перший свідок признав лише, що підс. Спольського переслухували в перехідній кімнаті та що він покарав підсудного мабуть 2 днями темниці за напис на ложці. Підсудний і обор. д-р К. Паньківський поставили

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНОСТІ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДЛЯТЕ ОГОЛОШЕННЯ ДО
НАШОГО ЩОДЕННИКА

Промова Гітлера в Мінхені.

БЕРЛІН, 9. 11. ПАТ. У роковини незалежності гітлерівського пучу з 9. листопада 1923 р. виступив Гітлер у Мінхені промовою такої змісту: „Ще недавно слаба і помижена Німеччина ввесь світ зясовує собі це. Можливо, що більше пошани; вона нічого іншого не знала від закордону. Під цю пору цілий світ горів більшовизмом, лише Гітлер, який не хотів бути по другим. „Та не дармо кузали ми зброю — заявив Гітлер. — Німці ми не безборонні, лише оточені сталими панцерами. Надійшов час, коли ми можемо без тривоги жити в майбутнє: оцінюємо небезпеку, як і зясовуємо собі нашу силу. Надійде день, коли всі держави будуть нам вдячні за те, що ми будували гать проти більшовицької навали“.

низку питань до цього свідка і до поліційних агентів. На питання підсудного св. Лончинський не хотів спершу відповідати кажучи, що не розуміє української мови, чи пак багато висловив, бо знає лише російську мову. Пізніше така відповідь на питання підсудного, ставлені в українській мові, кажучи, що його не бач, ні не вхопив до кімнати, де підсудного переслухували. Цей свідок запевняв, що йому не складала згугу, як підсудний під час свого безперервного переслухання почав голодіку.

Згадані свідки, поліційні агенти, заперечили, що з підсудним під час переслухання поводилися культурно, не били його, не зливали водою, не переслухували ночами, хіба що довше до 10-ої год. вечором.

Св. Т. Шенсний запевняв, що підсудному ні вів давали під час його переслухання друі снідання і підвечірок. Колиж д-р К. Паньківський запитав цього свідка, чи вважав він, що передбачує друге снідання і підвечірок для з'ятованого, свідок відповів, що підс. Спольський діставав друге снідання і підвечірок з комісії допомоги політичним в'язням. На питання підсудного чи свідок переслухував його до 10-ої год. опісля сам ішов спати до сусідньої кімнати за напу, а його переслухували далі поліційні агенти Бабяж, св. Шенсний заперечив і додав, що під час переслухання змінювався зі своїми товаришами тільки час обіду. Свідок не пригадував собі, щоб під час переслухання підс. Спольський сидів на табуреті з гудзами, на якому дуже болочо було сидіти. Св. Шенсний не пригадував собі теж на дані питання підсудного, коли його переслухували і переслухували 3—5 днів. Признав теж, що переслухував підсудного враз зі св. Шенсним та що переслухуванням був втомлений. Однак свідок не був втомлений ні не згадував сам — цей свідок — бо якби казав, були би переслухання перервали. Чи підсудний вів голодіку під час переслухування свідок не пригадує собі. Тому підсудний просить суддю, щоб зажадав акта владної влади, з яких вийде, що в шостому дні свого переслухування почав голодіку. Підсудний перервав по 38 годинах, як уже фізично і психічно заломився.

Св. Сотер Островський, визнає, що переслухував підсудного зі св. Грінчаком лише двічі. Св. згадав, що прийшов одного дня в 1-й рані і бачив, що св. Хімяк був такий перемучений, що куняв над протоколом. Тому цьому свідку ставив питання оборонець і підсудний, як довго слідство тягнулося вночі. Свідок згадав, що раз слідство перетягнулося довше, бо було багато підсудних. До того вели його у приспороженій темпі, бо йшло про обвинувачення між першими свідками, як довго вони переслухували підсудних (з недавнього львівського процесу).

Св. Фурман не прийшов і тому прокуратор за згодою обох сторін відчитав доказ його перекладу.

По відчитанні виїмки протоколу у справі підсудного у варшавському процесі оборонці К. Паниківський поставив внесок, щоб суддя переслухав ще таких свідків: Ірину Хомякіну, Адріана Горницького, Володимира Стецька, Осипа Машака та Івана Равлика. Оборонець згадав, що перед першим двома свідками підсудний жалувался вже у вересні 1934. р., що нач. в'яз. Лончинський був до нього, а всіх ін. свідків на обставину, що їх теж переслухували органи державної поліції днем і ніччю та не давали змоги ні відпочати ні спати. Суддя переслухав лише перших двох свідків, інших свідків казав відвести в'язничий сторож з коридора до келії.

Св. Адріан Горницький, 22. р., каже, що сидів з підсудним у сусідній одиничній келії і від нього довідався при кінці серпня 1934. р. виступування через стіну, що поліцейські агенти переслухували підс. Спольського 9 днів і ночей без перерви та що нач. Лончинський вдарив його в груди і в груди. Свідка переслухували теж 4 дні і ночі безперервно а пол. агент Бабяж заявив свідкові, що так само переслухували Спольського.

Св. Ірина Хомякіна зізнала, що її переслухували тоді, коли зізнавалася Спольський, лише в іншій кімнаті. Підсудного бачила раз у коридорі зовсім виснаженого. На питання оборонця свідок каже, що її теж переслухували 12 днів без перерви. Від співв'язних знає, що Спольського переслухували 9 чи 10 днів. На питання підсудного каже, що він сидів у темниці, бо бачила, як його туди вели. Чула від в'язнів, що в темниці не можна сісти, весь час треба ходити, не виводять на прохід ні не дають пакунків, не палять та відбирають тепле білля. Знає, що в темниці сиділи: В. Янів, І. Равлик, Я. Стецько та інші.

ПРИСУД.

Прокуратор просив лише, щоб суд покарав підсудного по думці ст. 143. к. з. По промові оборонця та підсудного суддя по 5-хвилинній перерві оголосив присуд, засуджуючи Я. Спольського на 6 місяців в'язниці. Засудженому зачислив суддя слідчий арешт і звільнив від судової оплати. Суддя прийняв, що до протоколу зізнань підсудного з варшавського процесу вкралася помилка про побиття його поліцією і тому суд звільнив підсудного від цього заміту.

Катальонці хочуть рятувати Мадрид.

АНДАЇ, 9. 11. ПАТ. З Барсельони повідомляють, що члени катальонського уряду є в постійному контакті з генеральним консулом ССРСР Антоном Овсінком і відбувають із ним майже кожного дня конференції в консулаті. Антонов-Овсінко бере участь у всіх вічах і промовляє в імені совітської робітничої класи та заохочує до боротьби з фашизмом, обіцяючи поміч Москви.

НЕ МОЖНА ВИЗДИТИ ЗА КОРДОН.

В останній тижні вислали з Барсельони кілька тисяч катальонських міліціонерів на під-

могу червоним у Мадриді. У всіх околицях в Еспанії, що є ще під владою червоних заборонив уряд видавати паспорти на виїзд за кордон усім мужчинам від 18—30 літ.

З Барсельони повідомляють, що катальонські анархістичні чинники домагаються введення масового терору. Тому протиставляється іншій партії людського фронту та през. Компаніс, який змінив 3 смертні присуди на досмертну в'язницю. Присуди „людських трибуналів“ мусять бути затверджені тепер міністерством справедливості.

Регістрація безробітних.

Комітет Допомоги безробітним переводить реєстрацію безробітних, щоденно в т-ві „Сила“, Львів, Краківська 17. І. п. Години урядов. від 10—12 передполуднем та 6—9 ввечері.

На безробітних зложили:

Центросоюз — нагон барабана, В'ю Дешева Книжка 250 зол., В'ю „Нове Село“ 100 зол., В'ю „Неділя“ 15 зол., Політичні виїмки львівської в'язниці з нагоди 1. листопада 31.45 зол., „Дендра“, фабрика кілків 25 зол., В'ю „Фронт“ 5 соти. аугілля, Торг. Пром. Банк 5 зол., Прієднання друку. Медичний-Тиктор 18.10 зол., Др. Волинський 5 зол., Хуст Марія, Львів 5 зол., С. і І. Махник Гута Зелена 5 зол., Робітники зорганізовані в Т-ві „Сила“ ухвалили зложити одиноденний заробіток, з того вклатили 36 зол.

Заявляючи без означення суми: Маслосоюз, „Золотий Кошак“, К. І. Р.

Гроші слати на Торг.Пром. Банк, Львів, Гродницьких 1, для „Сили“. Натуральні слати до Т-ва „Сила“, — вул. Краківська 17, І. п. від год. 10—12 раніо і 6—9 ввечір.

НОВИНКИ.

— Найсолідніші футра тільки у Юліана Глауєвського, Львів, пл. Капітульна 3. І., тел. 54-46. Найпевніша льоката гроша.

— Магазин постелі Р. Джалі, Львів, Хоружинська 5 (побіч кіна „Аполло“) поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 66-100

— „Вечір Стрілецької Пісні“ 12. листопада о. 8. ввечір у салі Театру Ріжнородностей. Передпродажа білетів у Кооп. „Плас“ при вул. Руській 3.

— Важне для Східщини! Заходом всіх українських товариств у Сколім відбудеться в саялах захисту „Вистава українського промислу“ в яких від 15.—22. ц. м. Святочне відкриття 15. ц. м. в год. 12. Відвідувати можна щодня від год. 9—19. Підчас вистави будуть виголошені реферати про рідкий промисл, як також буде показана кіно-фільма з рідної продукції. Вступ на само вільний.

— Концерт Любки Колесси. Відома наша співачка Любка Колесса виступить 1. грудня ц. р. на концерті в Празі. Передтим дасть два концерти в Лондоні, які там призначені на 7. й 14. листопада. В жовтні (26.) виступала в концерті бразильської філармонії.

— До Боротьби. Під таким наголовком появилася у Львові з датою 8. ц. м. одинична українська пролетаріату. Зміст цієї одинички вкрай цікавий і додалася зредгований, має різке комуністичне вістоє та накликає україн-

ське робітництво організуватись вищою в українських робітничих організаціях. Головним завданням українського робітничого руху з соціально-господарським й культурно-національними змаганнями цілого українського народу.

— Посвячення нового водотягового збірника у Львові відбулося 7. ц. м. за Зеленою рогачкою. Новий збірник має містоти 12.000 куб. метрів, отже підніс містогу водотягових збірників у Львові до 220.000 куб. метрів. Це значить, що при повному наповненні збіс води рівняється щоденній середній консумції.

— Шкільний протинальогольний конкурс. На внесення польського протинальогольного союзу міністерство освіти розпорядило конкурс для нижчих і середніх шкіл з цілої Польщі за найкраще шкільне завдання протинальогольного змісту. Тема звучить: „Тверезість в життю родини“. Вплинуло 588 задач зі 165-ох шкіл. Оцінку перевели члени союзу вчителів абстинентів. Відзначили 20 праць. Їх автори дістали книжкові нагороди. Союз учителів абстинентів оголосив цього року за згодою шкільної влади конкурс на вірцеву шкільну лекцію протинальогольного змісту. Зпоміж надісланих праць признали нагороди працям Ст. Чарнецької з Познаня й О. Годисівної з Познаня.

— Тартаки державних лісів у Польщі переробляють річно 1,500.000 кубіків дерева, 95 прічатинних дерев (сосна, смерека, ялиця) і 5 пріч. листяних (дуб, ясінь, бук і ін.). З цього сиріця тартаки продукують 922.000 кубіків тертих матеріалів. Кошти обрібки в державних тартах 1 кубіка сиріця 1930-31 доходили до 10.71 зол., а в 1934-35. р. — 6.19 зол. Кілько дерева відають приватні тартаки, не знаємо. І чи не будуть ще зати більше рештки наших борів і лісів, коли ще й багачко дерева вивозять за кордон.

— Бараки для бездомних. В Годоссе Візім під Львовом посвячено агть бараків для бездомних, які побудувала управа міста Львова коштом 70 тисяч зол. Один барек призначений на спільну світлицю й заховорку для дітей.

— По гуцулах і бойках возять ходачкову шляхту. З турчанського повіту виїде на днях окремих потяг з прогулькою ходачкової шляхти, що живе в тих сторонах. Прогульку, яку організує туристичний реферат міністерства військових справ, огляне Краків і Ченстохову.

— До Палестини. Крізь граничну станцію Сятин—Залуче переїхав транспорт жидівських емігрантів з Польщі до Палестини числом 220 осіб.

— Староста з Городенки. Едвард Скішніський перенесений до Крем'яни на місце старости Стефана Чарницького, який став куратором крем'янецького ліцею.

НОВЕ ПОЛОТНО
ARLEN

НА ВИБАГЛИВЕ
ПОСТЕЛІВЕ ВІДПІ
ЯСНО-ВІДЕ
БЕЗ АПРЕТУРИ
БЕЗ МОШКУ
НЕ БРУДИТЬСЯ
НЕЗВИЧАЙНО ТРИВАЛЕ

Виріб фірми
Брати ЧЕЧОВІЧКА
АНДРИХІВ

Дістати можна у всіх блаватних складах

— Львівська хроніка. Львівську поліцію повідомлено, що пропало п'ятеро осіб одного дня. З кульпарківського заведення втік 18-літній Ришард Грат і 25-літній Казимир Вісневський. — При вул. Податний отроїлася вероналем 43-літня Михайлина Дорош.

— Гроші — смерть. В чагарнику біля гостинця під селом Енджеїа знайшли укритий віз з кіньми, яким позавивано шматками голови. На возі лежало тіло 19-літнього Едварда Годлевського, сина господаря із села Якубіа. Тіло мало глибокі рани в черепі і грудях. Стверджено, що Годлевський вертався із Варшави з 21-літнім Станіславом Доманом і мав при собі 200 зол., які дістав за проданий овес. Грошей при ньому не знайшли. Підозріння паде на Домана, якого арештовано.

— Напад бандитів. До мешканця купця Івана Вальдмана в Лаврикові давського повіту застукали вночі якісь іпзавники, а коли ніхто не відзивався, почали стріляти в кіріс і вибили отвір у дверях. Діставшись до мешканця, зажадали грошей і даьше голяди, при чому ранили жінку та сина Вальдмана. На крик сина, напасники атікли, при чому підпалили стайню. Вогонь перекинувся на мешкальний дім, що згорів до тла.

— Краєва хроніка. У Станіславові засудили Мавсеа Келера на 8 місяців в'язниці за те, що хотів перекупити урядовця ПКУ сумою 200 зол., щоб відложив військову службу для Оскара Рубінгера. — На залізничному шляху Станіславів Бучач біля станції Озерини малолітній Михайло Гузан обкинув потяг камінням і зламав вікно другої класи. Скло зранило кпт. П. Бату, що нахотівся в цьому передділі. Справою займається поліція. — На шляху лісової залізнички між Долиною і Турею Великою зуларився візок, яким їхало 8 осіб, з льорою, при чому всі пасажери потовклися, а жінка лісничого Яніна Ногонь поломилася собі ноги, разом з 3-літньою дитиною, що теж лийшла з катастрофи зі зломаною ногою. — В Зіболках пов. Жовква згоріла на лісничівській стайні зі сном вартости 3.500 зол. на шкоду оо. Домініканів. — У Стрию на вул. Лави вмерла з году незнана жебрачка. — Біля залізничного двірця в Зимній Волі львівського повіту робітник Ал. Мясюк побився з Ал. Сіпачком із Суховолі, який пробив його ножем на смерть.

— Ендецькі бешкетні у Варшаві. Варшаві була 9. ц. м. тереном ендецьких бешкетів, з нагоди річниці смерті студ. Вацлавського. Після богослуження уформувалася похід студ. молоді, що вирушила у напрямі Краківського передмістя. Поліція розігнала похід. Студенти зібравлись на подвір'ї політехніки і відбули там віче. Коли появилася поліція, прийшло до сутички між демонстрантами і поліцією. Скріплені поліційні відділи заведи лад і спокій. Багато провідників арештовано.

— Облава в суді. В Познані відбулася судово розправа пошти злодія, що обікрали купця Цен

Комісар у Гаврі, що перевіряв документи пасажирів, які приїхали перед кількома днями зі Злучених Держав, незвичайно здивувався, коли один молодий, елегантний чоловік, що приїхав на кораблі „Ля Фас“ виклав йому свій паспорт із жіночою знімкою. — Не жартуєш з паспортом? — запитався комісар. — Ні, правда, це старий документ, виданий за прізвищем панни Ковбкової... Однак я став чоловіком! Іду до Праги змінити документи. Справді, коли пасажир був ославленою чеською спортсменкою Ковбковою, що недавно перемістилася у футболі, як кажуть, тепер знов перемістилася і в танку. Ковбек приїхав до Парижа і виступав у кабарегах.

НА ЗИМУ — НАРОДІВКИ

ПОЛЬСЬКА СПІЛКА ОБУВИ

Pata

Кіна.

АПОЛЬО: „Іх троє“.
АТЛАНТИК: „Пан із міліонами“.
ВАНДА: „Розсміяні очі“, „Гроші“.
ГРАЖИНА: „Відень шаліє“.
КАСІНО: „Ада, це не лише“.
КОПЕРНИК: „Блакитна парада“.
МАРУСЕНЬКА: „Юдеш грає на скрипці“.
МЕТРО: „Доктор Ікс“ і додатки.
МІРАЖ: 1) „Фозі Бержер“ із Мор. Шеваліє, 2) Шері Темпл.
МУЗА: „Залог“.
ПАКС: „Цирк Саро“, „Пат і Патахон“.
ПАЛАС: „Продажена“.
ПАН: „Рітмайстер фон Верфен“.
РАЙ: „Малі моряки“.
СВІТ: „Ялі“.
СТИЛЕВЕ: „Сто пот“ з Еді Кантором, ревія „Ще і те“.
ТОН: „Робін Гуд із Ельдорадо“ і „Не-саконний дім“.
УТІХА: „Сестра Марта шлює“, ревія „Зувані іменни“.
ХИМЕРА: „Король бурлески“.

ФОТОПЛЯСТИКОН.

(пл. Маріївська 3.)

„Ялові“.

До ручних робіт всілякі артикули по-
ручаче дуже дешево **ДІМ ВОЛІЧКИ**
Львів, Синіуська 2 побіч брами.
На складі: пачохи, жіночі біла, рукавички.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 10. листопада 1936.

Відень (506,8) 13.10 Симф. музика, 17.25
Лотиські й фіна. пісні, 21.00 Нар. пісні в
вик. донських козаків, 22.20 Скр. ресіталь
Ефр. Цимбалістого, Братислава (298,8)
15.00 Сучасна слованська музика, 20.55
„Мрії“ пісні Фігуш-Вастрога, Прага
(470,2) 15.00 Сп. ресіталь Гералінгерової,
17.30 Форт. ресіталь, 18.10 Давня музика,
21.30 Римський концерт Казелія, Париж
(1648) 17.00, 18.30 Концерт, 21.15 Пісоники
давні й нові, Білгород (437,3) 13.15, 20.00
Сп. ресіталь, 18.00 Нар. пісні, 20.30 Вечір
гумору, Берлін (356,7) 12.00 Концерт, 16.30
Веселий концерт солістів, 19.15 Камер.
концерт, 21.00 Орх. концерт, Кенігсвус-
тергавзен (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00
Нар. пісні, Мінхен (405,4) 10.30 Діти спі-
вають, 11.00 Музика для села, 16.50 Солі-
сти, 19.15 Орх. концерт, 20.10 Веселий
доповідний вечір, Будапешт (549,5) 12.05
Сп. ресіталь, 12.50 Форт. ресіталь, 13.30
Симф. концерт, 18.10 Садьон, музика,
19.00 Мадарські пісні Сентірма, Міляно
(368,6) 11.30 Розр. концерт, 20.45 „Фра
Герардо“ оп. Піченті, Рим (420,8) 18.50
Розр. музика, 20.40 „Музика“ оп. Вален-
те і Таляфері.

Середа, 11. листопада 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.30 Концерт
17.10 Твори Марії Бах і Плеса, 19.46
Симф. концерт, 21.45 Концерт першої
оркестри, Братислава (298,8) 18.10 Тан-
кові рефрени, 19.20 Слованські нар. пісні,
Прага (470,2) 20.05 Концерт філар. орх.,
Париж (1648) 12.00, 13.15, 18.30 Концерт,

21.30 „Ле шан де міді“ Довня, Білгород
(437,3) 17.20 Нар. пісні, 20.00 Орх. кон-
церт, Берлін (356,7) 14.45 Розр. музика,
16.45 Концерт солістів Кенігсвустергав-
зен (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.40 Нар.
пісоники, 18.00 Із доби лічарств, Кон-
церт солістів, Мінхен (405,4) 11.00 Музи-
ка для села, 16.35 Солісти, 19.00 „Ніч
Наальпурги“ радіопера Гріма, 22.40 Нові
пісні Г. Воляфа, Будапешт (549,5) 12.05,
13.50 Концерт, 18.10, 22.30 Циг. музика,
Міляно (368,6) 11.30 Розр. концерт, 12.40
Популярна музика, 17.15 Форт. ресіталь
Брун Васца, 21.20 Орх. концерт, Рим
(420,8) 20.45 Орх. концерт, 21.50 Пісоники
танці, 22.40 Танцюва музика.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 10. листопада 1936.

6.30 Ранішня аудіція, 6.33 Руханка, 6.50
Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник,
7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інфор-
мацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00
Ауд. для шкід, 11.30 Для молодих дітей:
Як Петрусь дістає до неба, 11.57 Сиг-
нал часу, 12.03 Концерт секстету, 12.40
Із мандарок по Данії, 12.50 Полудняний
денник, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Го-
сподарські вістки, 15.15 Рекламний кон-
церт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 16.35
В. Тиховський грає на гавайській гітарі,
гр. пл., 16.50 Ауд. для дітей: „Генерал
Мороз“, 16.00 Віолончель, з гр. пл., 16.15
Скрипка ПКО, 16.30 Концерт оркестри,
17.00 „Буди“ оп. Ковальських“ говорена
повість, 18.15 Резерва, 17.45 Монольог
Кори. Макушинського „Веселий вояк“,
18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Спорт у
столиці, 18.20 Легка музика з гр. пл., 18.35
Літер. зарис „Адаптарда й демократія“,
18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Чи маємо
за багато працюючої інтелігенції, 19.20
Муз. аудіція, вок. дует: фортепіан, 20.00
Гутірка музика з слухачем ревія, 20.15
Вручення булани ген. Ридзани-Смиглому,
20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна
гутірка, 21.00 „На квартирі“ балетота му-
ка Моношкі, орх., 22.00 Про нац. гим-
ни, 22.45 Танцюва музика, орх.; у перерві
в год. 22.55 Останні вістки.

Середа, 11. листопада 1936.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Концерт віськ.
оркестри, 8.50 Ранішній денник, 9.00—
10.30 Богослуження, офіція 10.30 Під пер-
шим чаром Жеромського, 10.45 Ляндон-
ська, Келура, Губерман, Ада Сарі, Ст. Не-
дзельський, Баваровська, Фрідман, Умні-
ська, Падеревський з гр. пл., 11.40 Відчит:
Бушана, 11.50, 13.30 Віськова ревія, офі-
ція музика з гр. пл., 12.45 Фрагм. акаде-
мії з Великого Театру у Варшаві, 13.00
Музика з гр. пл., 14.10 Одинадцятий листо-
пада у Львові, промова, хор, гр. пл., 15.10
Вояцькі пісоники з гр. пл., 15.30 Про ве-
діння господарства, 15.45 Гутірка для ді-
тей: пісоники в вик. хору, 16.05 Микрофо-
ни на вулицях Варшави 11. листопада
1918, 16.40 Концерт орх., Лучай спіл, скри-
пка, фортепіан, 18.00 Історична аудіція,
19.30 Шляські пісні в вик. хору, 20.00
Словно-муз. ауд.: Фрагменти з „Кракотя-
ка і гуралів“, 20.35, 20.40 Спортові віст-

ки, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуаль-
на гутірка, 21.00 Оповідання про Шопена,
форт., віолончель, симф. орх., 21.45 „Іде
вояк бором, лісом“ муз. ауд., 22.25 Марші
в вик. військ. орх., у перерві в год. 22.55
Останні вістки, 23.00 Танцюва музика з
гр. пл.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельгі бездт. 89.93—
89.50, Дол. американські 5.31.50 — 5.28.50,
Долари кан. 5.30.50 — 5.27.50, Фльор.
гол. 285.80 — 284.40, Франки фр. 24.69 —
24.55, Франки швейцарські 122.35—121.55,
Фунти англ. 25.9 — 25.79, Гульд. данч.
100.20 — 99.80, Кор. ч. 17.50—17.00, Кор.
дан. 115.79—114.95, Кор. норв. 130.33 —
129.35, Кор. шв. 133.78 — 132.80, Ліри
італ. 25.40—24.80, Марки фінл. 11.45—
—11.00, Марки нім. 114 — 107, Шилл.
австр. 95—93, Марки нім. срібні 122—115.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від дня 8.
листопада ц. р. кооперативам платив за:
льво Львів.

1 кг. масла десероного блок.	
1 без опакунання	2.75 зол.
1 кг. масла десер. бочкового	
включно з боч. опакунанням	2.80 „
1 кг. масла експорт. включно	
з експортним опакунанням	2.80 „
дає зачет	0.17 „
1 л. молока	4.60—4.70 „
1 л. непу	
Тенденції на всі артикули звичкова.	

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 9. XI.
п. р. платив своїм доставцям за 1 кг.
живої птиці, львою подвіря птахо-
мисарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчен-
ського ч. 3) такі ціни:

Курки 1. кл., товсті, без остріг,	
шойно від 1.80 кг. вгору без	0.95 зол.
випіну	
Курята 1. кл. біло й жовтоніж-	
ки шойно від 0.80 кг. вгору	0.85 „
Качки товщі 1. кл. шойно	
від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Слабших сортів від вище поданих,	
не приймає.	

ОПОВІСТКИ.

Заходом Українського Тов. прихильни-
ків мистецтва у Львові відбудеться 14. п.
м. в суботу, в залі „Бесіди“ відчит п. В.
Дядишюка на тему: „Література і символ
у мистецтві“. Початок в год. 18-й. Вступ
за добровільними датками. 3041 1—2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

АДВОКАТСЬКИЙ аплікант з правом за-
ступства шукає адвоката-патрона. Пише
на машині. Зголошення до „Діла“ пл.
„Невисока винагорода“. 3018 3—3

Увага Радіослухачів!
Відкрита нова радіо-станція
О. Л. ГАСЕЛЬНУС
Львів, вул. Личаківська 4.
направляє, переробляє, ремонтує
— апарати по конкурентним цінам.
Всіх радіо-частин на складі.

КУПНО - ПРОДАЖ

ЧОТИРИНАДЦЬДНЕВНА велика книга
продажа ФІРАНОК. кап. бочкова, по-
ток czechet із лугу. Франки. Сир-
туська 21.

ХРИСТІАНСЬКА КОНФЕКАЦІЯ для
поручає костюми і плащі вже від 12 п.
Львів, Ринок 25 у вранці. Експр.
200 п.

СВЯТОЧНІ дарунки. Найкращі шовки,
шовки, рештки оказійно. Проще, за-
питується 3.

МАШИНУ писальну українською
200 зол. продає Патрішій. Чортків.
10.

КУПНО годинника в справі з лупою.
Щево купите добрий годинник у спе-
ціаліст п'ятидесятих хвилинний
ІВАН ВЕЛЕТІНІЯХ. Львів, Ма-
ська площа 5.

УРЯДЖЕННЯ КАВАРНІ оказійно
купити. Зголошення: Львів, Кошівка
у портіра, год. 10—12.

РІЖНІ

ЗЯ І ЗОЛ. переробляє хазяїство
і мужеські: Коперніа 26, лавка.

СТАРУ ГАРДЕРОВУ мужеську
на найкращій бельгійській матеріалі.
ЛЕФОН 270-25.

СТАРУ БІЖУТЕРІЮ, срібло з лупою
лір Розежівський Акадємія 2 (Гука
Жоржа). Оцінка безплатно. 3041 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

Д-р Ростислав Біла

мешкає тепер

Листопада 43.

ФУТРА дешево і красиво
зачево Е. Говинський
Львів, Домініканська 4.